

Bencil Hezeyanlarım

– ADEM EFİLOĞLU · 25 Mayıs 2016

Dudaklarımda esiyor rüzgâr
Ha bre adını fısıldıyor
Görsen kafası dönmüş Dünyanın...

Özlemeye tevekkülle sarılıyoruz
Hasretin grizu patlaması içinde
Pranga vuruyoruz yüreğimize
Ölüme kefen biçercesine
Her anın
Peşinden yanıyoruz...

Esaretinde kayboluyor duygular
Kendimizden kaçma telaşımız
Duyumsamalarımıza takılıyor
Altında eziliyoruz arzularımızın
Bencil hezeyanlarının...

Oysa
Kapanınca kapılar
Ardında bırakmalıydık her şeyi
Aklımızın oyunlarıyla
Kucaklamalıydık olanları
Olmadı...

Şimdi
Eksik bir rüyayı tamamlıyoruz
Ellerimde kurumuş çiçekler
Yüzünün renginde
Eylül ağlıyor
Kimse duymuyor
Kimse duymuyor
Kimse duymuyor
Ö
L

Ü
Y
O
R
U
Z
...

Âdem Efiloğlu